

Dag 2 – torsdag d. 8. august

Selvom der kun er fire timers tidforskel, så var det indre ur ikke slået fra. Tidligt torsdag morgen var de fleste vågnet. Mange af os var klar til morgenmad kl. 07. Vejret var blå himmel og svag vind, så det kunne kun blive en god dag. En fin morgenmadsbuffet var klar, og snakken gik hurtigt om gårdagens og dagens tur.

Deltagerne fra Hold I kom også til morgenmad. De var ankommet til Narsarsuaq onsdag aften omkring kl. 23:00. Nu var der tid til at høre om deres tur og oplevelser.

Starten på deres rejse var ikke gået som planlagt, idet flyet på grund af lavt hængende skyer ikke kunne lande som planlagt. Det blev derfor omdirigeret til Kangerlussuaq. Her overnattede Holdet. Dagen efter var vejret i Narsarsuaq klaret op. De kom afsted og landede i Narsarsuaq om eftermiddagen. Turen til Qassiarsuk blev gennemført trods lidt forsinkelse.

Ellers havde de alle haft en fantastisk rejse. Vejret havde generelt været godt, så alle planlagte udflugter blev gennemført. Grønnedal havde været strålende, og stationspersonellet i Grønnedal havde givet en fantastisk service. Det havde dog været koldt at overnatte i Gymnastiksalen. Sejlturen til - og fra Grønnedal samt sejltur til Bræen var blevet gennemført af Knud fra Arsuk. Han havde været meget samarbejdsvillig, så Ivan gav mig hans kontaktoplysninger.

Det var dejligt at høre, at de havde haft en så fantastisk gensynsrejse.

De ønskede, at vi ville få ligeså godt vejr på vores tur, som de havde haft.

Derefter var det tid til at tage afsked, idet vi skulle gøre klar til dagens udfordring: Vandring til blomsterdalen og bestigning af fjeldet for at nyde synet ud over "Den døde bræ".

Kort over dagens tur

Inden afgang havde vi aftalt, at vi skulle mødes ved hotellet kl. 18:00 til en velkomst-briefing, når vore rejsefæller, som var fløjet fra København i dag, var blevet forenet med os.

Vi var ti deltagere, som ønskede at deltage i vandreturen til Blomsterdalen. Kl. 10:00 var der afgang, og i lighed med dagen før, blev vi kørt til Hospitalsdalen og derfra begyndte vandreturen.

På vej mod Blomsterdalen langs den "stenbelagte" vej

Ved starten af ruten mødte vi et hold turister, som skulle på samme tur som os. Vi fik en lille snak med dem og fortalte dem om den mistede mobiltelefon, som de lovede at holde øje med den under deres vandring.

Vi gik i fint tempo ad den "stenbelagte" vej, og efter ca. 1 times vandring nåede vi udsigtspunktet med den flotte udsigt ud over Blomsterdalen. Undervejs spejdede vi efter Aases tabte mobiltelefon, men uden held.

Det obligatoriske holdbillede med Blomsterdalen i baggrunden

Turen gik nu ned ad den forholdsvis stejle vej, og snart stod vi i Blomsterdalen og fortsatte ad vandrestien mod bunden af dalen. Vi stoppede flere gange og nød den smukke natur.

Det blev til flere pauser undervejs for at nyde den skønne natur
Tid til endnu et holdbillede. I baggrunden ses isskoser fra "Den døde bræ"

Vi mødte atter den anden gruppe, og glæden var stor, da de kunne oplyse, at de havde fundet Aases mobiltelefon.

Snart var vi fremme ved bunden af Blomsterdalen og kunne se op ad fjeldet, som vi skulle bestige. Vi skulle op i godt 300 meters højde.

Der var tid til en pause og sightseeing i området, inden opturen startede. Vi fik bl.a. set nærmere på den etablerede camp nedenfor fjeldet.

Campen i bunden af Blomsterdalen og tæt på ruten op ad fjeldet

Der var en tydelig rute, som man skulle følge opad. Det kunne hurtigt konstateres, at denne tur var populær og blev anvendt af mange. Turistbureauet havde placeret tove på de mest stejle stykker.

Turen op starter forholdsvis stejlt, og det varede ikke længe, inden vi kom til det første stykke tove

Turen op startede forholdsvis stejlt, og det varede ikke længe, inden kroppen blev varm, og de første svedperler på panden kunne ses, ligesom vejrtrækningen blev lidt mere anstrengt.

Der blev holdt nogle pauser under opstigningen. Nogle kom ganske naturligt, når vi kom til de etaper, hvor vi skulle anvende reb for at komme videre.

Jo højere man kom, jo flottere blev udsigten, og det varede ikke længe, før man havde en flot udsigt ud over Blomsterdalen og kunne se den sti, vi kom ad.

Flot udsigt ud over Blomsterdalen. Udsigten blev bedre, jo højere vi kom

Efter flere pauser nåede vi op i ca. 300. meters højde. Vi kom til en sø, og fristelsen for at hoppe i vandet var stor, da jeg i den grad havde fået varmen. Nu skulle vi blot op på en hylde, som ville bringe os frem til en helt storslået udsigt ud over Indlandsisen.

Her går vi på hylden over søen. Hylden befinder sig ca. 20 m. over søen

ENDELIG - vi er fremme!

Et fantastisk skue åbenbarede sig lige foran os. Vi kunne se gletsjeren fra Indlandsisen. Det skønne vejr var med til at fuldende billedet. Vi fandt et skønt sted, hvor madpakkerne kom frem, og de blev nydt i næsten lige så høj grad som udsigten.

Vi nyder den medbragte madpakke på toppen og nyder udsigten ud over gletsjeren

Udsigt ud over gletsjeren med Narsarsuaq i baggrunden

Vi fandt et godt sted, hvor vi kunne nyde udsigten og den medbragte madpakke

Efter et godt hvil var det på tide at vende om. Vi fulgte samme rute ned, som vi var kommet op ad. På hylden mødte vi det andet hold vandrere, som vi fulgtes med i starten af vores tur.

Snart nåede vi det stejle stykke, og rebene kom nu virkelig til deres ret. Det gav en ekstra sikkerhed at benytte dem på vej ned.

På vej ned ved anvendelse af et reb. De var anbragt flere steder på stien. Her er Hanne og Lars N på vej ned.

Vi kom alle sikkert ned, og ved bunden ventede de andre.
Efter et kort hvil fortsatte vi ad ruten tilbage mod Hospitalsdalen.

På vej retur. Stien mod Hospitalsdalen ses i baggrunden.

Som dagen før, havde vi aftalt med John at han ville komme og hente os.
Vi nærmede os parkeringspladsen og jeg fik hurtigt kontakt med John.
Han havde lige en anden kørsel, men han ville komme og hente os kort efter.
Vi ventede en rum tid, og John var stadigvæk ikke i syne.

KRISE!

Vi havde fundet ud af, at butikken lukkede kl. 17.00 og vi skulle gerne nå at købe kolde forsyninger inden da. Efter sådan en vandretur gør en kold øl underværker.
Jeg kontaktede atter John og forklarede ham om vores situation. Han lovede at komme hurtigst muligt.

Endelig – en støvsky i det fjerne – John var på vej. Vejen mellem Hospitalsdalen og Narsarsuaq er asfalteret, men vedligeholdelse af vejen lader noget tilbage at ønske, så vejen er fyldt med huller. Det så dog ud som om bilen føj over disse huller. Kort efter gik turen i hæsblæsende fart retur - direkte mod butikken – og vi nåede det!

Vi fik provianteret og snart efter var vi tilbage ved hotellet. Det var fortsat godt vejr, så vi nød de kolde drikke foran hotellet.

Klokken nærmede sig kl. 18.00, og tiden for et samlet velkomstmøde nærmede sig.
Det varede ikke længe før alle 21 deltagere var mødt foran hotellet.

Velkomstmøde foran hotellet

Deltagerne, som kom med dagens fly havde haft en god tur og havde som os, haft en flot udsigt ud over Østkysten.

På velkomstmødet startede jeg med, at orientere om praktiske forhold vedr. Gensynsrejsen, herunder indkvartering, sejlads, udflugter m.v. Herefter blev ordet givet videre til hver enkelt deltager, som oplyste hvem de var, og hvorfor de havde tilmeldt sig Gensynsrejsen.

Da nogle af deltagerne havde været i Grønnedal på samme tid, kom der hurtigt historier frem om tiden der.

Efter et hurtigt bad var det tid til fællesspisning i cafeteriet. Her gik snakken lystigt om dagens oplevelser, herunder fundet af Aases mobiltelefon.

Dagens udfordringer kunne snart mærkes, og trætheden kom snigende.

Udsigten for næste dag, så ikke lovende ud, idet der var lovet overskyet vejr og regn, så det var med lidt bange anelser, at man lagde sig til at sove.

Dagens vandretur: 16 km. med højeste punkt på 305 m og 413 højdemeter.